

FŐVÁROS.

Villamos a Margitszigeten.

A közmunkák tanácsa szeretné bebizonyítani, hogy nem az a felesleges és céltalan intézmény, mint aminek hirdetik. Ezt a Margitszigettel akarja demonstrálni, amely tudvalevőleg most az ő kezei közé került. Beadványt intézett a kereskedelmi miniszterhez és engedélyt kért a margitszigeti villamos vasut megépítésére. Ki akarja küszöbölni a régi patriarchalis lóvasutat és gyors és tiszta villamos kocsikat akar a közönség rendelkezésére bocsátani.

Helyes. Okos gondolat. Igaz, hogy már tizenöt esztendeje érik ez a gondolat a hivatalos koponyákban, de a fő, hogy végre megérett és a villamos vasut megépül a Margitszigeten. Azt azonban ne higgye a közmunkák tanácsa, hogy ezzel a vasuttal az ugynevezett margitszigeti problémát is megoldotta és hogy a sziget népszerűsítésének, megkedveltetésének a vasut lesz a leghatásosabb agitátora, mint ezt a hivatalos jelentések mondják. Bizonyára csak javára fog válni a szigetnek a vasut, de egész más dologra van ott szükség, hogy a sziget végre az legyen, aminek lennie kell. Nem a lóvasut állta ennek útját és nem is a villamos vasut fogja az akadályokat elhárítani.

A baj az, hogy a sziget közönséges az előkelőknek és előkelő a közönségnek, a népnek. Se nem arisztokrata, se nem demokrata intézmény. Hogy nem arisztokratikus, annak csak örülni kell. De hogy demokratikussá sem teszik, az a legnagyobb hiba. És ha a közmunkák tanácsa igazán jót és helyeset akar cselekedni, úgy tegye meg a Margitszigetet a nagy közönség üdülőhelyévé. Adja vissza a szigetet a népnek, amely, köztulajdonról lévén szó (minden jog és tulajdon forrása a nép!), amugy is igényt tart erre.

Törölje el a belépődíjakat, engedje meg bizonyos területeken az építkezést, gondoskodjék jó szállodákról és jó vendéglőkről, törölje el a sporttelep monopóliumát és tegye minden sportegyesület részére szabaddá a szigetet, gondoskodjék a part kihasználásáról, fürdő és sporttelepek felállításáról, szórakozó helyekről, színházról, szinkörről, ha úgy tetszik, vurstliról is és ki fog derülni, hogy akkor lesz a sziget a legjövedelmezőbb és a leghasznosabb szórakozó hely, amely a fővárosban a nagy közönség rendelkezésére áll.

A fővárosról köztudomásu, hogy közterekben a világ legszegényebb városa. Olyan kevés tér, olyan kevés fa és olyan kevés liget sehol sincs, mint nálunk. Hát ha a főváros végre szert tesz egy akkora nagy és szép ligetre, mint aminővel a világ egyetlen városa se dicsekedhetik, akkor igazán nem lehet megérteni, miért nem teszi ezt a ligetet a város közterületévé. Miért zárja el belépődíjakkal nemcsak a szegényebb lakosság elől, hanem a középosztály elől is, amelynek tagjai bizony nem képesek fejenként ötven fillért fizetni, hogy vasárnaponként egy kis levegőhöz jussanak, mert hisz ilyenformán egy négy-öt tagu családnak egy-egy margitszigeti kirándulás közlekedés és élelem nélkül már is két, két és fél koronájába kerül. Ezt pedig Budapesten a lakosság egy tizedrésze se engedheti meg magának.

Akkora közterületen, mint a Margitsziget, lehet nagyon olcsó és jobb, közepes vendéglőnek és ká-

véháznak is helyet adni. Lehet egészen olcsó és lehet jobb, ha úgy tetszik, előkelő szórakozásról is gondoskodni. A fő csak az, hogy ne zárják el a város legnagyobb ligetét azok elől, akik immár tulajdonosai ennek a ligetnek és hogy ott alkalom adassék mindenkinek arra, hogy szórakozzék, vagy mások szórakoztatásáról gondoskodják. A szigetet a nagy közönség szigetévé kell tenni és Budapesten kívül talán sehol se kellene arról az elemi követelményről oly sok szót vesztegetni, hogy közterület a város egyetlen lakosa elől se zárható el. A közmunkatanács minden bűnére bünbocsánatot kaphat, ha ezt valósítja meg és nem a villamos vasutat.
